

Tisztelt Egybegyűltekt, tárlatnyitó Közönség, Alkotók és Befogadók!

Jeles esemény hozott össze ma bennünket a piarista gimnázium aulájában, hiszen a Dugonics Társaság Ifjúsági Tagozata 25. alkalommal hirdeti meg fotó- és képzőművészeti pályázatát a szegedi középiskolás diákok számára. Kérem, hogy itt álljunk meg egy pillanatra! Az ilyen jeles dátumok ugyanis visszaemlékezésre készítenek, hiszen jól tudjuk, hogy minden, aminek múltja van, azt valakik létrehozták, életben tartották, és megőrizték az utókornak, nekünk, akik ma örömmel szemléljük ifjúságunk kreativitását. Mindannyiunk szeretve tisztelt Klári nénije, *Dr. Révész dr. Papp Klára*, az Ifjúsági Tagozat fáradhatatlan elnöke álmodta meg negyedszázada a középiskolások számára a bemutatkozás eme nagyszerű lehetőségét, mert nem akadt a városban megfelelő fórum a középiskolás diákság sokszínű tehetségének megmutatására.

Íme, 25 év múltán is itt ez a tárlat, mellette izgatottan várjuk a divatbemutatót és a „Ki mit tud?”-ként ismert művészeti fesztivált is, ahol örömmel tapsolhatunk egymás sikerének. Révész Klára a kezdetektől a mai napig motorja a népszerű rendezvényeknek, de munkájában mindig alkotóttársakra talált néhány hozzáértő és elkötelezett szakember személyében, akikkel együttműködve a tervek valósággá váltak. Húsz éven át számíthatott *Tandi Lajos* újságíró, lapszerkesztő, a Dugonics Társaság egykori főtitkára rendületlen támogatására, aki az utolsó leheletéig állt az ügy szolgálatára akár koncepcionális kérdésekben, szervezésben, zsűri tevékenységben, akár szakmai-ismeretterjesztő beszélgetések levezetésével, a fiatal alkotók mentorálásával. Emlékezetes tárlatmegnyitói gyakran méltatta az ifjúság képzőművészeti fogékonyságát, sarkallta őket az igényes önkifejezés és eredetiség útjainak megtalálására, egyben hasznos tanácsokat adott számukra útravalóul. Az ő törekvéseit viszik tovább a mai segítőttársak: az Ifjúsági Tagozat Tanári elnöksége, a képzőművészet területén *Kalmár Dorka* és *Nagy László* szervező tanárok.

És most lássuk a medvét! Milyen témában, vajon mit alkotott a mai ifjúság? A kiírás szerint a pályázat témája „Látomás”. A pályázat célja pedig az, hogy „az alkotók saját víziójukat, fantáziájukat és a valóság különböző aspektusait mutassák be műveiken keresztül.” – szól a pályázati kiírás szövege. Emellett az alkotó folyamatnak tág teret ad a választható technikák sokszínűsége, amelyben ötvöződnek a hagyományos és a digitális eljárások.

Nagy örömmel látjuk, hogy milyen sok paravánt tölt meg a pályázók alkotókedve, és még nagyobb öröm megtapasztalni azt, hogy mindannyiunk szeretett városát, Szegedet milyen éles szemmel és eredeti módon képesek látni és láttatni az egyes alkotásokban a pályázók. Műfaji, technikai, stílusi sokszínűség uralja a kiállítást, sziporkáznak az ötletek, poénok (Hetes járat, Reggeli történet, Éjjeli órák). Elbűvölő a mozgások, fények, ködök láttatása (Ki néz, Elmozdulás, Szeged Eye, Homály, Függönyön át) vagy napjaink életérzésének plasztikus megragadása (Dóm-pop, Tisza-parti délután, Darabokban, Élet a Janikovszkyban). A

szakralitás is hangsúlyos tématerület ezen a kiállításon, az éleslátás jelenlétét a Dóm és más épületek részletgazdag képkivágásai illusztrálják. Az anyagokkal és a faktúrával történő játék további figyelemre méltó munkákat eredményezett (Az élet fája, Tiszai csönd, A város hálójában, Tekergő). A pályamunkák magas száma reménykeltően mutatja az új generáció hajlandóságát a kreativitásra, belső világuk felmutatására.

Nekem nem is marad más tisztem, mint a meglett korosztály nevében köszönetet mondani a fiatalok alkotótevékenységéért. Optikájuk, lendületük, őszinteségük hitelesen tükrözi mindazt, amit mi, a szokások és berögződések rabjai talán már észre sem veszünk. Frissességükért szívből gratulálok minden pályázó résztvevőnek, és további tevékenységre buzdítom kedves midnyájukat! Sok sikert kívánok ezen az úton! Ezennel a Dugonics Társaság Ifjúsági Tagozata XXV. fotó- és képzőművészeti tárlatát megnyitom.

Dr. Dohány Gabriella
kutatótanár, karnagy